

ALBATROSSI

**Nään vanhan Tornatorin yhä vielä mielessäin,
kun sillä silloin matkaan lähdit, lapsuusystäväin.
Niin jäi koulu kesken sulla, piti mun myös mukaan tulla,
mut vanhempien käskystä mä kotirantaan jäin.
Sun lähtöäsi seurasin mä päässä laiturin,
me viisitoista vuotiaita oltiin kumpikin.
Sinä pidit oman pääsi, säädit itse elämäsi.
Koit nuorena sen kaiken, mistä turhaan uneksin.**

**Albatrossi, joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri, kukaties.
Taivaan sinessä saat vapaana sä kiittää,
lapsuustoverini, vanha merimies, merimies.
Lapsuustoverini, vanha merimies.**

**Sä Tornatorin matkassa näit Rion kuumat yöt
ja tutkit tarkkaan kauniit Honolulun kaislavyöt.
Minä jatkoin lyseossa, sitten kunnanvirastossa.
Ei kutsumuksen mukaan satu jokaiselle työt.
Ja töiden jälkeen yhä useammin iltaisin
mä kapakassa istuin, lasin pohjaan tuijotin.
Miksen lähtenyt sun mukaan, mua ymmärrä ei kukaan.
Mä elämältä olin odottanut muutakin.**

Albatrossi joka lepäämättä liittää...

**Sain kuulla, että Tornator jo romutettu on,
mä itse tunsin kokeneeni saman kohtalon.
Eipä ollut virkaa enää, tumma puna peitti nenää
ja rannalla mä yksin istuin nousuun auringon.
Kun lähelleni näin mä naurulokin kaartavan,
niin tiesin, että jotakin nyt vihdoin oivallan;
siinä sielu on sen miehen, jonka työt jää puolitiehen
ja joka kaiken rakentaa vain varaan unelman.**

**Albatrossi, joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri, kukaties.
Kerran lailla sen saan vapaana myös kiittää,
jos teen työni kuten vanha merimies, merimies.
Jos teen työni kuten vanha merimies.**